

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**P.Terentij sex:|| quae extant: Comoediae. An=||dria.
Eunuch[us]. Heautontimo=||rumenos. Adelphi. Ecyna.||
Phormio.|| ... [qui]=||b[us] erudita Philippi Melę Brettani
ſ̄posta est epi||stola ... || ...**

Terentius Afer, Publius

Lipsiae, 1519

Actvs primvs

[urn:nbn:de:bsz:31-114211](#)

EVNVCHVS

Perfecit sibi ut inspiciundi esset copia.

Magistratus cum ibi adesset, acceptas agi.

Exclamat furem, non poetam fabulam

Dedisse, & nihil dedisse uerborum tamen

COLACEM esse Neui, & Plauti ueterem fabulam,

Parasiti personam inde ablatam, & militis.

Si id est peccatum, peccatum imprudentias.

Poetae, non qui furtum facere studuerit,

Id ita esse uos iam iudicare poteritis.

Colax Mænandri est, in ea est parasitus Colax,

Et miles gloriiosus, eas se non negat

Personas transtulisse in Eunuchum suam

Ex greca, sed eas fabulas factas prius

Latinas scisse se, id uero pernegat.

Quod si personis iisdem uti alii non licet.

Qui magis licet currentes seruos scribere

Bonas matronas facere, meretrices malas

Parasitum edacem, gloriosum militem,

Puerum suppediti, falli per seruum senem,

Amare, odiisse, suspicari Denigr

NVLLVM EST iam dictum, quod non dictum sit prius.

Quare æquum est uos cognoscere, atq; ignoscere,

Quæ ueteres factarunt, si faciunt noui.

Date operam, & cum silentio anaduortite,

Ut pernoscatis quid sibi Eunuchus uelit.

ACTVS PRIMVS.

PHAEDRIA ADVLESCENS. PARMENO SERVVS.

EVNUCHI

Et tñdet, & atnore ardeo. & prudens, sciens,

Viuens, uidensq; pereo. nec quid agam scio. Pa.

Quid agas? nisi ut te redimas captum q; queas

Minimo. si nequeas paululo, at quanti queas.

Et ne te adflictes. Ph. Ita ne suades? Pa. Si sapis,

Necq; praterq; quas ipse amor molestias

Habet, addas. & illas quas habet, recte feras.

Sed eccā, ipsa egreditur nostri fundi calamitas.

Nam quod nos capere oportet, hæc intercipit.

THAIS MERETRIX. PHAEDRIA. PARMENO.

Eiusdem rationis.

Ileram me. ueroq; ne illud grauius Phædria

Tulerit, ne ue aliorum atq; ego feci, acceperit,

Quod heri intromissus non est. Ph. Totus Parmeno.

Tremo horreog; postq; aspexi hanc. Par. Bono animo es.

Accede ad ignem hunc, iam calesces plus satis. Tha.

Quis hic loquitur ehem, tu ne eras hic mi Phædria?

Quid hic stabas? cur non recta introibas? Par. Ceterum.

De exclusione uerbum nullum. Tha. Quid taces? Phæ.

Sane quia uero hæ mihi patent semper fores.

Aut quia sum apud te prius. Tha. Missa istac face. Phæ.

Quid missa g; o Thais Thais, utinam esset mihi

Pars æqua amoris tecum, ac pariter fieret, ut

Aut hoc tibi doleret itidem ut mihi dolet.

Aut ego istuc abs te factum, pihili penderem. Tha.

Ne crucia te obsecro anime mi Phædria

Non pol, quo quenq; plus amē, aut plus diligam.

ACTVS PRIMVS FO. XXIII.

Eo feci, sed ita erat res, faciendum fuit. Par. De gerundis Val. 1.2.

Credo (ut sit) misera p̄ amore exclusit hūc foras. Tha.

Siccine ais Parmeno? age, sed huc qua gratia?

Te accersi iussi, ausulta. Ph. Fiat. Tha. At dic mihi?

Hoc primū, potin est hic tacere? Par. Ego ne? optume.

Verum heus tu, hac lege tibi meam astringo fidem.

Quæ uera audiui facio, & contineo optume.

Sin falsum, aut uanum, aut fictumst, continuo palamst.

PLENVS rimatum sum, hac atq; illac perfluo.

Proin taceri si uis, uera dico. Tha.

Samia mihi mater fuit, ea habitabat Rhodi. Par. 16

Potest taceri hoc. Tha. Ibi tum matri paruolam

Puellā dono quidam mercator dedit,

Ex Attica hinc abreptam. Ph. Ciuem ne? Tha. Arbitror.

Certum non scimus. matris nomen & patris

Dicebat ipsa. patriam & signa cætera

Neḡ sciebat, neḡ per æratem etiam potuerat.

Mercator hoc addebat, e prædonibus

Vnde emerat, se quidisse, abreptam e Sunio.

Mater ubi accēpit, cœpit studiose omnia

Docere, educare, ita ut si esset filia.

Sororem plæriq; esse credebant meam.

Ego cum illo quo cum tum uno rem habebam hospite.

Abiit huc, qui mihi reliquit hæc quæ habeo omnia. Par.

Vtrunq; hoc fallam est, effluerat. Tha. Qui istuc? Par. Quidam.

Neḡ tu uno eras contenta, neḡ solus dedit.

Nam hic quoq; bonā magnamq; partem ad te attulit. Tha.

Arbitror hic seruus deus
Cui enī Thaet a cons̄e ō regi
ne regimenter. ō Parmen
none sorripit, qui futurū
li et uerū ueritatem ut
si quisque daret. illi q̄
si possit p̄cluere.

Metaphora q̄t sibip̄ ab ipso
qui sedēt uerū uerū ab ipso

Metaphora q̄t sibip̄ ab ipso
se uerū uerū ab ipso

Metaphora q̄t sibip̄ ab ipso
sponde dīa que infimūdūz
concurrit.

Metaphora q̄t sibip̄ ab ipso
uimq; usq; usq; tamen q̄t in

Metaphora q̄t sibip̄ ab ipso
dolo Daniellū p̄metit me

Metaphora q̄t sibip̄ ab ipso
mūtis horatius q̄t debet q̄t in

Metaphora q̄t sibip̄ ab ipso
ane tuncq; Dolos p̄metit pe
remto uno.

Metaphora uerato est in quo
demonstratio conscripta.

Arbitros q̄t uerū p̄z
cōsiderat, q̄t uerū arbitros

Arbitros q̄t uerū p̄z
p̄metit, q̄t uerū arbitros

Ar

Itast, sed sine me peruenire quo uolo.

Interea miles qui me amare occuperat,

In Cariam est profectus. te interea loci

Cognoui. tute scis post illa, q̄ intumū

Habegam te, & mea consilia ut tibi credam omnia. Ph.

Nehoc quidē racebit Parmeno. Pa. oh dubiū ne id est! Th.

Hoc agite amabo, mater mea illic more quam

Nuper, eius frater aliquantum ad rem est audior,

Is ubi hanc forma uidet honesta uirginem,

Et fidibus scire, precium sperans, ilico

Producit, uendit. forte fortuna adfuit

Hic meus amicus, emit eam, dono mihi dedit

Imprudens harum rerum, ignarusq; omnium.

Is uenit: postq; sensit me tecum quoq;

Rem habere, singit caussas ne det, sedulo.

Ait si fidei habeat, se iri præpositum tibi

Apud me, ac non id metuat, ne ubi acceperim

Sese relinquam, uelle se illam mihi dare,

Verum id uereri, sed ego quantum suspicor,

Ad uirginem animū adiecit. Ph. Etiam ne amplius? Th.

Nihil. nam quæsiui nunc ego eam mi Phedria.

Multæ sunt caussæ quamobrem cupio abducere.

Primū, quod soror est dicta. præterea ut suis

Restituam ac reddam. sola sum, habeo hic neminem,

Neq; amicum, neq; cognatum. quamobrem Phædria

Cupio aliquos parare amicos beneficio meo.

Id amabo adiuta me, quo id fiat facilius.

Sine illam

Apud me ha

Egon quid

Heu noster,

at ego nesci

Hinc est abr

Soror dicta

Nempe omni

Ego excludo

Nisi illum pl

Quæ adueft

Egon id tim

Num solus i

Benignitate

Nonne ubi

Ancillulam

Quasfui, po

Quia sola ut

Her minas ui

Tamen conte

Ob haec facta

Quæ illam

Id heci posse r

Potius q; te im

Wytam istuc

Synecde dici,

EVNVCHI

Labascit uictus uno uerbo, q̄cito t̄ Tha.

Ego non ex animo misera dico t̄ quam ioco

Rem uoluisti a me tandem, quin perfeceris?

Ego impetrare nequeo hoc abs te, biduum.

Saltem ut concedas solum. Phæ. Siquidem biduum.

Verum, ne hiant isti uiginti dies. Tha.

Profecto non plus biduum, aut. Phæ. Aut t̄ nihil moror. Tha.

Nob̄n fieri hoc, modo sine te exorem. Phæ. scilicet Isma

Faciendum est quod uis. Tha. Merito te amo. Phæ. Bene facis.

Rus ibo, ibi hoc me macerabo biduum.

Ita facere certum est, mos gerendus est Thaidi.

Tu Parmeno hic fac illi adducantur. Par. Maxime. Phæ.

In hoc biduum Thais. Vale. Tha. Mi Phædria

Et tu, nunquid uis aliud t̄ Phæ. Ego ne quid uelim?

Cum milite isto præsens, absens ut sies.

Dies, noctesq; me ames, me desyderes.

Me somnies, me expectes, de me cogites,

Me spernes, me te oblectes, tecum tota sis,

Meus fac sis postremo anim⁹, quando ego sum tuus. Tha.

Me miseram, forsitan hic mihi paruam habeat fidem,

Atq; ex aliarum ingenii, nunc me iudicet.

Ego pol quæ mihi sum conscientia, hoc certo scio.

Neg me finixisse falsi quicq;, neg meo

Cordi esse quenquam, chariorem hoc Phædria.

Et quicquid huius feci causa, uirginis causa

Feci. nam me eius spero fratrem prope modum

Iam repperisse, adulescentem adeo nobilem,

ACTVS SECUNDVS FO .XXVI.

Et is hodie uenturum ad me constituit domum.

Concedam hijs intro, atq; expectabo dum ueniat.

ACTVS SECUNDVS.

PHAEDRIA. PARMENO.

Costonarii, Senarii, & Septuarii, partim Trochajci.

Acita ut iussi, deducās isti. Par. Faciā. Ph. At diligēter. P.

Fier. Ph. at mature. Pa. fiet. Ph. Satin hoc mandatum est

Ah rogitate quasi difficile sit. utinam (tibi) s; Par.

Tam aliquid inuenire facile possis Phaedria,

Quā hoc peribit. Phae. Ego quoq; una pereo, qd mihi est carius.

Ne istuc tam iniquo patiare animo. Par. Minime, quin

Effectum dabo, sed nunquid aliud imperas? Phae.

Munus nostrū ornato uerbis quoad poteris, &

Illum æmulum quoad poteris ab eo pellito. Par.

Memini, tametsi nullus moneas. Phae. Ego rus ibo. Atq; ibi mane-

bo. Par.

Ceso. Phae. Sed heus tu. Par. Quid uis? Phae. Censem posse me ob-

Perpeti ne redeam interea s; Par. Te ne s; noui hercle arbitror.

Nam aut iam reuertere, aut mox noctute adigēt horsum insom.

Opus faciā ut desatiger usq; igratus ut dormiā. Par. (nia. Phae.

Vigilabis lassus, hoc plor facies. Phae. abi sis, nihil dicens Parmeno.

Eiicienda hercle hac est mollices animi, nimis mihi indulgeo.

Tandem non ego illa caream, si sit opus, uel totū triduū s; Par. Hui

Vniuersum triduum s; uide quid agas. Phae. Stat sententia. Par.

Dil boni quid hoc morbi est s; adeon homines immutarier

Ex amore, ut non cognoscas eundem esse s; hoc nemo fuit.

Minus ineptus, magis leuerus quisq; nec magis continens.

F II

Anatorem et multo loquos
et paucos esse rufos
hercules sunt.